

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 1 FEBRUAR 1979 8. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

HUSK!
GÅR DU AF SOM
GILDELEDELSESMEDELM
SÅ AFLEVER - SAMMEN MED DET ØVRIGE
DU AFLEVERER TIL DIN EFTERFØLGER - OGSÅ DETTE
OG TIDLIGERE NUMRE AF IMPULS, DER ER I DIN BESIDDELSE

REDAKTION: Jørgen Orlien, Weysesvej 3, 9200 Aalborg SV,
tlf. (08) 18 13 67

EKSPEDITION: Landsgildekøntoret, Mikkel Bryggers Gade 1,
1460 København K, tlf. (01) 12 27 02

OPLAG: 900 eksemplarer

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1,
1460 København K, tlf. (01) 12 27 02

MIN OPFATTELSE SENIORGILDER?

Skal vi have senior-gilder? eller er der andre og måske bedre måder at bevare de ældre gildebrødre på indenfor gildebevægelsen. Jeg foretrækker, at vende det lidt rundt og istedet sige "eller er der andre måder, på hvilke gildebevægelsen kan blive til større nytte og glæde for de ældre gildebrødre".

Først spørgsmålet: Hvorfor skal vi søge at bevare de ældre i gilderne?

Fordi vi gerne vil være mange? ("en talrig bevægelse").

Fordi vi gerne vil have så mange som mulig til at betale kontingent?

Fordi vi føler det som "kritik", når nogen forlader vore rækker?

Fordi vi mener, vi ikke kan undvære de ældre gildebrødres erfaring?

Fordi vi mener, gildebevægelsen også har noget at sige de ældre?

Fordi vi mener, de ældre selv kan have glæde af, at de er med i vore rækker.

Man må håbe, det er de tre sidste, evt. kun de 2 sidste af ovennævnte spørgsmål, der vejer til, når vi skal forsøge at bevare de ældre gildebrødre som medlemmer.

Med glæde har jeg konstateret, at mange der var med i mine første år i gilderne stadig er med, men desværre har jeg også konstateret, at mange i mellemtiden har forladt vore rækker. Gildebrødre, som engang var meget aktive, og som gik ind for vore tanker med liv og sjæl og måske var på ledende poster, er en dag blevet trætte af os og har meldt sig ud.

Andet spørgsmål: De ældre, hvad er det for nogle?

General Mac Arthur havde over sit skrivebord et digt af Samuel Ullmann: "Ingen bliver gammel af at leve et vist antal år. Mennesket bliver gammelt, når det svigter sine idealer. Du er lige så ung som din tro, lige så gammel som din tvivl, lige så ung som dit håb, lige så gammel som din håbløshed. Sålænge dit hjerte er istand til at modtage telegrafiske budskaber om skønhed og glæde, mod, storsind og kraft — sålænge er du ung. Når alle telegrafrådene er blæst ned, når dit hjerte er nediset og oversnæet af kynismens og pessimismens is og sne — så er du gammel".

Efter denne definition må vi håbe, at der kun er ganske få gamle i gilderne, men der er derimod - viser statistikken - en hel del ældre. Lad os definere dem som gildebrødre over ca. 50 år, gildebrødre, som kan have mange års anciennitet. Lad os opdele dem i to aldersgrupper, nemlig de 50 - 67 årige og dem over 67 år (forudsat vi holder os til den officielle pensionsalder). Problemerne med disse to aldersgruppers gildetilknæytning er væsentligt forskellige - i virkeligheden nok helt modsatte.

GILDEARBEJDE

For gruppen 50 - 67 år vil følgende karakteristika nok gøre sig gældende: Gbr. har nået sin karrieres top, har måske meget opslidende og ansvarsfuldt arbejde, har måske påtaget sig for mange offentlige hverv o.l., og er sandsynligvis meget kritisk med, hvad fritiden anvendes til. Han er for os i farezonen, kan komme sjældnere og sjældnere i gildet, tilsidst slet ikke, efter nogle få år melder han sig derpå ud.

Vi må håbe og kan vel også tro, at gildebevægelsen gennem medlemsårene har formået at præge vedkommende med sine idealer, men det havde nu alligevel været rart at have bevaret ham/hende som gildebroder. Der er grund til at antage, at kontingentet ikke tynger særlig hårdt i denne aldersgruppe, selvom det måske kan synes for højt for den der aldrig kommer.

Gbr. ville efter min mening godt kunne bevares for vor bevægelse, nemlig hvis der var mulighed for overflytning til at stå direkte under landsgildet mod betaling direkte dertil af et kontingent, svarende til hvad vi andre bidrager med til landsgildets udgifter, altså et lavere kontingent end vi andre betaler til og gennem lokalt gilde.

For sit kontingent skulle gildebroderen have SCT. GEORG og retten til at aflægge besøg i gilderne i den udstrækning den enkelte måtte ønske. Som betingelse for overførsel til landsgildet kunne man forlange en vis alder eller anciennitet. Landsgildet har praktiseret det direkte medlemsskab for gildebrødre, der tog ophold uden for landets grænser. Spejderkorpserne har altid praktiseret muligheden for direkte medlemsskab for Gilwell-folk, når de gik af som ledere. Det her stillede forslag skulle således ikke være revolutionerende.

For den anden ældre-gruppe, pensionisterne (det behøver nødvendigvis ikke at være 67-års alderen, der er grænsen) er forholdene anderledes, måske nærmest diamentralt modsatte. Her er tale om nogle, der har tilstrækkelig tid (selvom mange pensionister glædeligvis påstår, at de aldrig har haft så travlt), men mange har måske rent fysisk vanskeligt ved at komme til møderne. Det skulle imidlertid let kunne ordnes ved, at bilejere henter og bringer de pågældende. Herved ville man også komme udover, at mange ældre er ængstelige for at gå ud om aftenen på de mørke gader og veje.

Langt større problemer giver økonomien. Naturligvis ikke for millionærer og folk med statspension el. lign., men for folk som stort set kun har folkepensionen. Det er faktisk ganske dyrt at være medlem af de danske Sct. Georgs Gilder, ikke blot et højt kontingent, men også ret dyre spisninger i forbindelse med møderne. Det ville nok være meget "udanskt" at foreslå at skære ned på det materielle, som møderne sædvanligvis afsluttes med. Prisniveauet er nok blevet for højt. I nogle gilder betales et kontingent, som også dækker fortæringen ved møderne. Systemet billiggør deltagelse for dem der møder flittigt op, på bekostning af dem med dårligt fremmøde.

Om man kan lide systemet, skal der ikke tages standpunkt til her.

Derimod ville det nok være rimeligt, om man tilbød pensionisterne at nøjes med et væsentligt lavere kontingent, f.eks. halvt kontingent, såvel til landsgildet som til det lokale gilde. Vælgerforeninger, faglige sammenslutninger og mange andre organisationer praktiserer et ofte nærmest symbolsk kontingent for medlemmer over 67 år. Nogle måske fordi de gerne vil være mange, andre, forhåbentligt, fordi de mener, at pensionisterne kan have glæde af stadig at være medlem og at deltage i mødevirk-somhed og andre arrangementer. Det her stillede forslag skulle således heller ikke være revolutionerende.

Man har ikke kunnet undgå at bemærke, at befolkningens holdning til de ældre er ved at undergå en forandring i al almindelighed, og vi ved, at de kommende årtier vil medføre et stigende antal ældre i samfundet. Det peger hen på, at vi ikke i gilderne kan sidde ældreproblemerne overhørige, og vi skulle jo helst ikke være de sidste, der gør noget ved det.

Det siger sig selv, at gbr. i den "Yngre ældregruppe" med medlemsskab direkte i landsgildet når som helst, og f.eks. når de går på pension, kan lade sig tilbageføre til deres gamle gilde eller andet gilde, hvis det ønskes, f.eks. fordi de nu har bedre tid. Det siger også sig selv, at de gbr., vi mister i deres travle år, næppe kommer tilbage senere for at få glæde af gildet, når de først er blevet pensionister.

Det er nok vigtigere, at vedkommende får glæde af gildet, end at gildet får en aktiv medarbejder, men det er meget sandsynligt at pensionisten netop vil være indstillet på at yde en indsats, og måske netop på den måde får glæde af gildet.

Efter denne lille analyse af ældreproblemet, vil jeg rejse spørgsmålet: Hvad er et senior-gilde? Et typisk senior-gilde bør vel defineres som et gilde for ældre gbr. tværgående, således at forstå, at det får sine medlemmer fra flere forskellige gilder. Det forudsættes således, at der er tale om en by med flere gilder. På den anden side er det nok ikke heldigt, hvis der er så mange gilder i byen, at der kan blive tale om et gilde med medlemmer, der næppe kender hinanden i forvejen. Senior-gilder på distriktsbasis mener jeg kan være direkte uheldige. Netop for de ældre må mødestederne ikke være for langt væk. Det kræver vist ingen nærmere kommentarer.

Så langt tilbage som i 1956 skrev jeg i det daværende gildeledelsesblad BÅLET: "gennemsnitsalderen i vore gilder er så høj, at de fleste gilder med nogen ret kunne betegne sig som senior-gilder". Rent faktisk er der en del gilder, hvor de yngre og mere sprælske, danner deres eget nye gilde, så tilbage er i virkeligheden en slags senior-gilde. Den slags gilder skulle teoretisk falde fra hinanden i løbet af nogle år, men i praksis er der vist en del eksempler på, at de lever videre i bedste velgående.

Nævnes må også at riddearbejdet netop er et arbejde for og med de lidt ældre, der

i denne sammenhæng dog går mere på anciennitet end på fysisk alder. Men ridderarbejdet har sikkert sin store værdi, netop for de gbr., der også af år hører til de ældre.

Et tidligere fremtrædende gildeledelsesmedlem, nu afdøde Henning Høegh, talte meget om, at "gbr. skulle blive gamle sammen i grupperne", med andre ord, at "ingen udskiftning i grupperne" ville sammentømre disse på en sådan måde, at en udmeldelse ville blive et særsyn. Fordele og ulemper ved denne fremgangsmåde skal ikke behandles her.

Er det iøvrigt en ide at samle ældre gildebrødre i specielle gilder?

En tidligere KFUK-spejderleder, Eva Gredal, skrev fornylig i en kronik i Berlingske Tidende, naturligvis i en helt anden forbindelse: "Jeg mener, det kunne være en god ide, om man gjorde en indsats for at bringe de forskellige aldersgrupper sammen".

Noget der forekommer meget positivt ved gildebevægelsen, og som står i modsætning til visse andre organisationer, som vi undertiden sammenlignes med, er, at i gilderne kommer ikke alene mennesker fra helt forskellige erhverv, men også mennesker med helt forskellig uddannelse og social baggrund sammen uden skillelinjer. Mon det ikke også hører med i dette billede, at her kommer de forskellige aldersgrupper sammen uden skillelinjer.

De ældre kan på denne måde lære noget både om og af de unge. De unge kan også — sagt i al beskedenhed — nok også lære noget af de ældre. Vil man mon ikke slå noget i stykker, hvis vi drager skillelinjer i gilderne efter et alderskriterie? Det er jeg faktisk bange for, jeg er enig med Piet Hein, når han siger:

At lave en primitiv filosofi,
med båse som mennesker inddeles i,
er en fejl, hvoraf alle folk lider,
men vi er nogen stykker, som kun kan forstå,
en måde at inddеле menneskene på —
Man skal dele dem i individer.

K. Sterren Andersen.
Distriktsgildemester
Dyrehave distriktsgilde

Du maa selv padle din Kano og se fremad.

INITIATIV ELLER?

Initiativ – eller "Strå døden"

Hos Saxo står fortalt om en konge, der ikke gik i ledding, men blev hjemme på sin kongsgård; hans hirdmænd gad efterhånden ikke herse med slaverne – og så følger Saxo til: men han døde også strå døden!

Jeg sætter dette op som et eksempel for det gilde, der ikke tager noget initiativ, har en aktivitet. Det vil lide den forsmædelige strå dø. Nok er det blevet vanskeligt for gilderne efter at bistandsloven har sænket sin velsignelse over landet at finde nærliggende sociale behov at dække med et initiativ. Børneinstitutioner o.l. skal det offentlige jo nu etablere. Og dog. Vi kan hjælpe det offentlige – for det er jo osse os selv.

Det følgende vil vise det.

Hobrogilderne, to stk med ialt ca. 90 gbr m/k etablerede tre på hinanden følgende år et reklamebankospil og stak kr. 60.000 til side til "velgørende formål". De løbende avis og tøjindsamlinger havde også skaffet penge i gildernes good-turnkasse, og så gik vi til kommunen og sagde, at vi godt ville hjælpe med at etablere en børneinstitution, men helst et fritidshjem, for selv om det var på kommunens anlægsplan – så var det her og nu der var behov for at få børnene bort fra gadehjørnerne efter skoletid.

Et par rundbordssamtaler mellem et par udvalgte (pålagt opgave) gbr. og repræsentanter fra det sociale udvalg førte til, at hvis gilderne etablerede et fritidshjem i overensstemmelse med myndighedskraverne til et sådant ville kommunen leje det af gilderne.

Så tog man fat. Et huslaug fra begge gilder blev nedsat. Ekstraordinært gildeting om køb af en godt beliggende ejendom.

Vi disponerede over ca. 90.000 kr. øremærkede til sociale/velgørende formål. Bilag nr. 1: Byggeregnskab og bilag nr. 2: Finansiering vil vise hvordan vi for vor ejenkaptal fik en ombygget ejendom, der nu var indrettet til at kunne rumme et fritidshjem for 40 børn for kr. 615.000.

Hvad der ikke direkte fremgår af bilagene er, at der var ca. 20.000 gildebrødrearbejdstimer gemt i projektet. De blev vurderet til egenkapital kr. 40.000. Vi var stolte efter de mange timers fællesskab i støv, malerklatter, beton og tapetklister. Vi var taknemlige da socialudvalgsformanden sagde os tak for vort initiativ! "Det bliver al-

tid billigere for det offentlige når I laver noget og driver det for os".

Bilag nr. 3 viser hvordan vi lader bygningens udgifter hvile i sig selv. Altså lader kommunens husleje dække renter og afdrag og ydre vedligeholdelse.

Sct. Georgsfondens bidrag var et fornemt blåt gildeflag til indvielsen - ellers havde vi selv klaret pengesagerne m.v.

En stadsgildetingsbeslutning bestemmer hvem der skal være gildernes m/k i bestyrelsen for den selvejende institution "Fritidshjemmet Sct. Georgsgården" og hvem der skal tage sig af bygningen, d.v.s. vedligeholdelse og pengesager.

Efter en pause på ca. 1 år kom næste initiativ. Drømmen om egne lokaler kunne nu løses hvis alle igen løftede i flok. At "alle" nok mere var "Tordenskjolds soldater" er så en anden sag, men i og med købet af bygningen til fritidshjemmet havde man fået foræret hele tagetagen i bygningen, ca. 300 kvadratmeter. Hele loftet blev ryddet, gulvet brækket op, nyt tag var der kommet. Højisolering, opsætning af gipsplader, nyt gulv. Tømre, slibe, skure, male og alt det andet, der skal gøres. Der blev formet 6 arbejds hold med hver sin sjakbejs, der hver fjortende dag tog et nap gennem ca. 2 år.

Nu står lokalerne færdige. Enkelte gbr. har lagt et enormt personligt arbejde i de nye lokaliteter, andre har bidraget trofast - ægtefæller har givet en hånd med. Et allerede godt gruppesammenhold er blevet styrket.

Her i efteråret skal vi så indvie en fast gildehal med ca. 50 pladser, et selskabslokale til ca. 70 personer, væbnerstue, forgemak med bar, entre med toiletfaciliteter.

Hvad har det så kostet: Fantasi, initiativ, mod, sved - og kr. 50.000. Det er i hvert fald hvad vi har lånt ud over det beløb, der er kommet i kassen ved de regelmæssige avis- og tøjindsamlinger.

Driften af lokalerne skal ikke belaste gildekontingentet - men via fællesaktiviteter i byen skal lånet afdrages og forrentes og en beskeden intern skat på de "høkerøller" der nydes i efterhallen eller som her i forhallen skulle vi kunne betale lys varme m.v.

Jeg vil vove det postulat, at ingen steder har så få gildebrødre selv skabt så smukke lokaliteter om gildets arbejde som her.

Det skete alt sammen fordi der var nogle, der blev bange for at dø "stråddøden". . .

Bilag nr. 1.

Byggeregnskab for ejendommen matr. nr. 340 a, Hobro købstads markjorder
(Sct. Georgs Gården)
med skæringsdag 01.05.1975.

Købesum for ejendommen ifølge skøde af 18.07.74		284.132,92
Håndværkerudgifter etc.:		
Randers Teglværker	1.941,52	
A/s Ejnar Kristensen	392,63	
Hobro El Service	35.664,05	
Entreprenør Karl Jensen	500,40	
Tømrmester Per Bruun	33.913,04	
Sækkelejekompagniet	399,27	
Hobro Tømmerhandel	4.183,06	
Hobro Isolering	828,00	
Farvehandler Anton Østergård	7.065,80	
Bygmester Viktor Glenstrup	55.771,36	
B.M.T. fabrikken	2.980,80	
Malermester Jens Justesen	13.534,89	
Blikkenslager Orla Baandrup	30.927,54	
Glarmester E. Damgård	1.340,90	
Hobro Kommune, indkørsel og kloak- arbejde	16.233,40	205.676,66
Inventarandel		32.930,86
Renter af byggekredit	31.281,53	
Prioritetsrenter	1.157,66	32.439,19
Låneomkostninger, kurstab etc.:		
Stempel, kurtage, gebyr og tinglysning. . .	5.393,48	
Indskud kreditforening	3.012,50	
Kurstab	37.390,00	45.795,98
Diverse udgifter:		
Ejendomsskatter	1.777,00	
Assurance	878,00	
El.	237,90	
Varme	7.558,08	
Skilt	325,00	
Fortæring, frivillig arbejdskraft	2.640,90	
Diverse	245,20	13.662,08
		614.637,69

Bilag nr. 2

Køb og ombygning etc. er finansieret således:

	Årlig ydelse	
Ny jyske Kjøbstad-Creditforening (gl. lån) 6 1/2%	2.800,00	38.929,97
Kreditforeningen Danmark (nyt lån over 30 år) 10%	14.848,80	138.000,00
Kreditforeningen Danmark (nyt lån over 10 år) 10%	16.686,00	103.000,00
Kreditforeningen Danmark (nyt lån over 15 år) 13,72%	16.266,70	108.300,00
Kjøbstadshypotekforeningen (gl. lån) 5%	818,18	9.820,27
Sparekassen, Hobro (nyt lån over 15 år) p.t. 11 1/2%	27.625,00	155.000,00
	79.044,68	553.050,24
Sct. Georgs Gildernes indskud (kontant)		62.905,65
		615.955,89
÷ overført til ejendommens driftskonto		1.318,20
		614.637,69

Bilag nr. 3.

DRIFTSREGNSKAB FOR ÅRET 1977

Indtægter:

Husleje	102.000,00 kr.
Renter af indestående.	1.532,96 kr.
	103.532,96 kr.

Udgifter:

Prioritetsydelse (inkl. afdrag)

1. lån krf.	2.744,00 kr.
2. - -	14.848,80 kr.
3. - -	16.686,00 kr.
4. - -	810,00 kr.
5. - -	16.266,70 kr.
6. - spks.	28.993,05 kr.
7. - -	11.027,00 kr.
	91.375,55 kr.

Stempel lejekontrakt	900,00 kr.	
Ejendomsskatter	4.256,20 kr.	
Vedligeholdelsesudgifter	3.735,01 kr.	
Forsikringer	1.155,25 kr.	
Revisionshonorar.	44,85 kr.	101.466,86 kr.

Overskud	2.066,10 kr.
--------------------	--------------

Erik Fog Christensen
 Provincialmester for Nordjyllands provincial.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

AKTIVITET

LOPPEMARKED

I maj 1978 besluttede vi i 11. Sct. Georgs Gilde i Aalborg, at vi ville søge at skaffe nogle penge ved at afholde et loppemarked. Vi satte tidspunktet til lørdag/søndag den 16. og 17. september 1978. Forinden skulle vi søge at indsamle effekter af enhver art, dels hos os selv, dels hos venner og bekendte, kolleger og lign.

Vi fik af en gildesøster tilbudt opsamlingssted, der blev etableret 'afhentningshold', og så holdt vi sommerferie. Da den var slut, gik vi i krig. Indsamlingen begyndte. I lighed med, hvad man gør på Christiansborg, holdt vi - ledelsen + en gruppe (idehaverne) - et møde sidst i sommerferien. Her aftalte vi annoncering, etablering og andre praktiske gøremål.

Det syntes at gå lidt trægt med indsamlingen, så "nogle" fik "kolde fødder", men i den sidste ende gik det pludselig rapt. Den gruppe, der skulle grovsortere, fik meget at lave, effekterne strømmede ind. Nu fik vi andre "kolde fødder", ville man finde ud til os? Et stort skilt var den sidste uge placeret ved GILDEBORGEN. Kort omtale stod i tilbudsavisen onsdag og samme dag kort omtale under Byskriveren i Stiftstidende. Fredag, lørdag og søndag fin annonce i "Stiften".

Torsdag sættes "drageskydningsteltet" op i haven bag Gildeborgen, teltet er lånt, og 1. gilde havde påtaget sig opstillingen (tak). Fredag eftermiddag køres effekterne til Gildeborgen, og vi begynder opstillingen og ophængningen. Vi har fået en pølsevogn sat op (GØL pølser), og vi har sodavand fra SKJOLD. Fredag først på aftenen er vi klar til start - næsten. Vi møder tidligt lørdag for at nå det sidste, men køberne kommer også tidligt.

Salget gik strygende, der var trængsel, det var svært at overskue og overvåge, men vi fik mange penge ind (de langfingrede havde også en god dag). Pølse- og sodavands-salget gik derimod ikke. Vi købte selv pølserne.

Søndag fortsatte successen, men de bedste ting var jo væk. Det sank dog stadig i "vores lager", men blæsten, som hele tiden havde været ret så stærk, blev til storm. Kl. 15. med kun få effekter tilbage, besluttede vi at stoppe, vi pakkede sammen. De få tilbageblevne effekter blev kørt ud til et lager til senere anvendelse.

11. Sct. Georgs Gilde i Aalborg.

LYDAVIS

Lokal lydavis for blinde og svagtseende — et godt gildeinitiativ.

At være blind eller svagtsynet er et stort og særdeles upraktisk handicap. Men den indvending man mest hører, er vanskelighederne med at få informationer.

Den seende læser sig til de fleste af sine informationer, og ingen informationskilde er så hurtig og så lettilgængelig som læsning af sortskrift. Den blinde er afskåret herfra, kun ca. 10 % læser punktskrift, det er forøvrigt en yderst langsommelig proces.

Den blinde får ofte kun 10% af de informationer den seende får. Den normalt seende får en ustandselig strøm af informationer, han læser ofte op mod et par timer daglig mange gange måske 500 ord/minut.

Vi kan på ingen måde udfylde dette behov hos vore blinde medmennesker, men vi kan give dem en håndsækning efter evne og mulighed.

En af disse, mere formaliserede muligheder, er en lokal lydavis for blinde og svagtseende. Gennem Dansk Blindesamfund (DB) abonnerer de fleste blinde på en landsdækkende lydavis, og radioen, lokal og lands, har i de blinde en trofast lytterskare. Hvis vi vil lave en lydavis, skal vi altså bringe "noget andet".

For at lave en lydavis bør følgende være opfyldt:

1. En redaktionsgruppe bestående af f.eks. gildebrødre + 1 à 2 repræsentanter fra DB lokalkredsen + andre interesserede ialt vel 4 - 8 personer.
2. En vis elementær lydteknisk viden.
3. Et passende udstyr, båndspillere spole- og kassette, mixerudstyr, mikrofoner osv.

Ad. 1. Der eksisterer i øjeblikket 10 - 12 lydavisere i Danmark, 3 - 4 af dem drives i Sct Georgsgildernes regie.

For at gøre lydavisens indhold vedkommende, både for abonnenter og producenter, bør man vide lidt om abonnenterne, hvad er det for mennesker? De fleste er senblinde, DB siger, at ca. 75 % af medlemmerne er over 60 år.

Adskillige er - foruden synshandicappede - svagelige eller multihandicappede. Bl.a. af de nævnte grunde er det en god ide at have repræsentanter for DB med i gruppen.

Efter at vi havde kørt i ca. 1/2 år, havde vi en paneldebat med nogle af vore abonnenter. Her fik vi et godt indtryk af, hvilke mennesker, det er lydavisen henvender sig til. I redaktionsgruppen bør endvidere være en god speakerstemme, rapsode, tydelig og smuk, gerne dialekt, men først og fremmest letforståelig. Udover de nævnte personer og funktioner kan gruppen selvsupplere ad libitum.

Ad 2. Den elementære lydtekniske viden har de fleste, der er vant til at benytte en båndspiller. Den tekniske side af sagen består i at indspille et masterbånd, spolebånd á 2 X 44 min. Båndet sendes til kopiering og distribution f.eks. på Blindes Båndcentral, der foretager det fornødne mod betaling. Vi har ordnet det så snedigt, at lokalhistorisk arkiv betaler vore masterbånd mod efter brugen at få dem overladt til samlingen, vi trækker selv en kopi på kassettebånd til eget brug.

Ad. 3. Udstyret er en større investering, også selv om det er amatørudstyr. Optagelserne af råbåndene foretages lettest på kassettebåndoptager (selv bruger jeg helst min egen, en billig transistorradio med båndspiller, en god mikrofon, hovedtelefoner for kontrol og en taske til hele herligheden, alt sammen til en samlet pris af under 1.000 kr.).

Vel hjemkommet fra mine ekspeditioner redigerer jeg ind på en ny kassette via spolebåndspiller, ordner stoffet, laver et tidsskema, beskriver indholdet og laver så vidt muligt sekvenser á 3 - 8 min.

Under stoffets bearbejdning kan jeg som regel fjerne de fleste af mine egne "begaavede" replikker. Vores redaktør, der også er vores lydtekniker, lægger så en plan, der debatteres på redaktionsmødet. Redaktionsmødet holdes hver måned (10 gange årligt) ca. 14 dage før masterbåndet skal foreligge. Vi har af udstyr kassettebåndspillere, spolebåndspillere, mixerpult, stopur, mikrofoner og andet, vel for 10 - 12.000 kr. dertil kommer privat udstyr. Starten bestod udstyrmæssigt i, at Sct Georgs Gilderne stillede et pænt beløb til rådighed, og så gruppens private udstyr.

Den økonomiske side af sagen er væsentlig, der skal skaffes udstyr, der skal bruges bånd, mange bånd, udstyret skal holdes vedlige, kopieringen sker på spolebånd, vi selv skal købe, vi skal betale kopieringen. Forsendelsen i de dertil indrettede kassetter er portofri. Der skal også regnes med fornyelser af udstyret, porto til administration osv.

Hvor kommer pengene så fra?

Vi har søgt og fået, kommunalt tilskud, det kan ydes i.h.t. Bistandsloven. Et firma har tilbudt os en båndspiller/optager, et andet firma giver batterier, et tredje firma har givet os et antal kassettebånd.

Abonnementprisen dækker ikke nær omkostningerne, men abonnenterne er flinke til at betale, når opkrævningerne udsendes. Vi har en pæn abonnentskare, ca. 70 ialt,

og den lokale presse er flink til at give os omtale, redaktøren har været i lokalradioen.

Det var lidt om finansieringen og "reklamen". Bedst af alt er dog den gode gamle mund-til-øre-metode. Her har vores redaktionsgruppemedlemmer fra DB været til stor hjælp, ligesom de giver os en fin feed-back, så vi emnemæssigt holder os på sporet.

Hvor får vi så stoffet fra?

Ca. halvdelen er obligatorisk stof, såsom:

1. Kredsmeddelelser fra det lokale DB.
2. Tekniske oplysninger fra kommune og myndigheder om opgravninger, flytning af stoppesteder osv.
3. Sociale oplysninger fra Bistandskontoret m.v.
4. Køreplansændringer o.lign.
5. Kulturelle oplysninger om koncerter, udstillinger og andet kulturstof.
6. Biblioteket. Vi er p.t. ved som særnummer at udarbejde et lydkatalog om lydbøger.
7. Båndet indledes med en lokalt komponeret kendingsmelodi, speakertekst, indholdsfortegnelse, tekniske oplysninger, og - når der er plads - meddelelser fra Blindes Båndcentral.

Resten af båndet, som sagt, ca. halvdelen kan så bestå af "andet stof".

Hvad består så dette "andet stof" af?

Det er sikkert den mest interessante del af båndet, men også den del, der er mest arbejde ved. Jeg vil prøve at nævne en del af det, vi har prøvet indtil nu med absolut skiftende held.

Et af redaktionsgruppens medlemmer har opholdt sig nogle år på Grønland, han har stort kendskab til grønlandske forhold og har mange interessante optagelser og bringer jævnligt et "Grønlandshjørne", det har vakt stor interesse.

Et andet redaktionsmedlem laver reportager om f.eks. Hundeførerkursus og andre ting af interesse for DB's medlemmer. Vi har en rubrik om "Dagligt liv i Nordjylland - Nordjyder i arbejde", her har været bragt stof om arbejdspladser store og små. En anden rubrik "Fra den ene til den anden", hvor man opsøger forskellige personer, der kan fortælle om nogle synspunkter eller oplevelser.

Også de mere ad hoc-prægede ting kan bruges. Man løber på en person eller et emne, der interesserer en selv og måske også redaktionsgruppen, så kommer det på, når der er plads.

Emnerne kan ikke være dagsaktuelle, her er radio og dagspresse de rette medier, vi må regne med en mere elastisk dimension, tidsmæssigt, arbejde på længere sigt.

Den der laver reportage eller samtale må lære sig en smule teknik. Adskilligt af det stof jeg selv har lavet ligger et stykke tid for så at blive kasseret. Ikke fordi min gæst har været dårlig, men snarere fordi det er lykkedes mig selv at ødelægge samtalen. Til andre tider er det lykkedes så godt, at det har kunnet bruges (også efter medredaktørernes mening), og det er der naturligvis en vis tilfredsstillelse i.

En ting, der er overraskende svært, er administrationen først og fremmest af stoffet, brugt eller lager. Man tror mange gange, man kan huske, hvortil man er kommet, men hukommelser er ikke, hvad de har været. Noget egentligt system er svært at angive, men det er væsentligt at have godt styr på tingene. Det kan være aldeles dræbende at lede efter noget bestemt. Det er en god ting, hvis man har "råd" til en, der vil ordne den side af sagen.

Alt arbejde er naturligvis frit, der er ingen copy-right, lydaviserne klipper skrupelløs hos hinanden, vi hugger stof, hvor vi kan komme af sted med det, alt er jo non-commercialt. Hvis man vil gå i gang, skal man vide, det er et stort og krævende arbejde, og en gang startet - altid i gang. Det er vilkårene. Folk står ikke på nakken af hinanden for at være med, de fleste er vist lidt nervøse for teknikken. Til gengæld er "ofrene" så godt som altid meget imødekommende. Vi har med os et "pressekort" med foto, navn og underskrift. Desuden underskrift af borgmester, politimester og stads-gildemester, der desuden har underskrevet følgende tekst: "Båndjournalen produceres af en gruppe mennesker fra Sct Georgs Gilderne. Hver måned udsender denne gruppe et lydbånd til alle blinde i Aalborg kommune. Lydavisen indeholder reportager, nyheder m.m. fra byen og omegnen. Arbejdet hviler helt igennem på non-commercial amatørbasis, og jeg vil bede enhver, som gruppens medlemmer måtte rette henvendelse til, om at tage godt imod dem".

Det, der udsendes må ikke være alt for amatøragtigt. Vi er amatører med amatørudstyr, kan ikke arbejde professionelt, men arbejdet må gerne være vel udført. Det er forståeligt, at man viger tilbage for alt det fine grej og teknik man ser af og til. Vi kan dog udmærket stå os, vi kan bl.a. gøre det litterære indhold godt og hele tiden bruge vor egen og redaktionsgruppens kritiske sans.

Det sidste nye på området er den luksus at have sit eget lokale (stillet til rådighed f.eks. af kommunen), hvor udstyret kan stå, og hvor man til enhver tid kan gå hen og arbejde. Det ville være dejligt, idet det er en stor belastning for den tekniske redaktør at skulle rigge hele udstyret til hver gang et masterbånd skal indspilles.

Min slutbemærkning skal være: Find nogle ligesindede, drøft det hele igennem grundigt. Kontakt det lokale DB, det har iøvrigt været overraskende svært nogle steder. Drøft sagen grundigt igen. Hør på andre lydavisere. En gang startet - altid i gang. En-

delig to spørgsmål til sidst. Skal vi overlade denne gode sag til f.eks. kommuner eller biblioteker? Efter min mening nej. Det er meget dyrt, og er tilbøjeligt til at blive kedeligt. Skal opgaven løses af båndamatører, der længes efter en arbejdsopgave eller skal det være en arbejdsopgave, der skal erhverves lidt teknisk kunnen til for at kunne løses?

Johannes Krogh, 1. Sct Georgs Gilde i Aalborg.

TOMBOLA OGSÅ EN AKTIVITET

TOMBOLA, var det en impuls for jer?

Jeg ved godt, at mange gilder afholder tombola, som vi gør det i Søborg-gildet, og som vi har gjort det i over tyve år, helt nøjagtig var det 24. sæson i år, for herigen-nem overskuddet at kunne yde en bistand til spejderne og deres arbejde i distrikterne. Søborg gildet afholder hvert år i november måned en tombola, og af vort over-skud herfra går den ene halvdel til Gladsaxe juleindsamling, den anden går til vort hjælpefond, der løbende hjælper distriktets spejdere med hytte- eller lejrmaterialer eller andre fornødenheder.

Til gilder, der aldrig har prøvet at stable en tombola på benene og måske viger tilbage for "ukendte faktorer og uoverskuelighed", kan jeg måske "øse" af lidt erfaring. Et tombolaarrangement er selvfølgelig en opgave med en vis arbejdsbyrde, men hvis alle i gildet aktivt vil deltage, absolut en overkommelig og ikke mindst en samlings-opgave, der bestemt kan give kontakt mellem grupperne, og det kan give ekstra trivsel i hele gildet. Og alle kan tage del, det være sig i det administrative, fremskaffelse af boder, bodopstilling, gavefremskaffelse, gavefremstilling, eller selve bemanningen den eller de dage, hvor selve salget foregår.

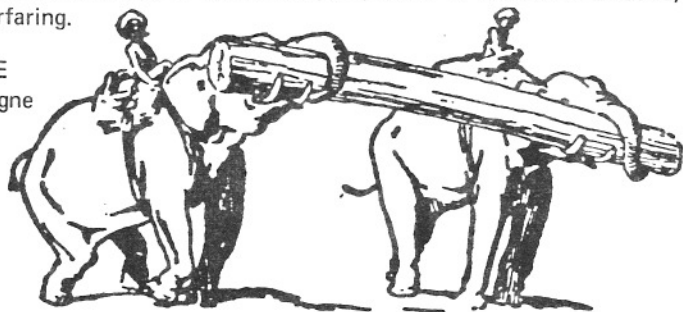
Men før man går igang med en tombola, må man dog endelig sikre sig, at man kan få en tilladelse til afholdelse af en sådan. Her skal man søge det stedlige politi, der har ansøgnings-skemaer til dette brug. Dette skema giver helt klar besked om bl.a. præ-miesummens forhold til loddernes salgssum (p.t. 25% min. og 33% max.). Efter et evt. mundtlig tilsagn, kan man så gå igang. Og så kan det være praktisk at lave en "køreplan" over, hvem der påtager sig hvad, så indkald til et orienteringsmøde, enten for en gruppe eller for et udvalg, bestående af en eller to personer fra hver gruppe i gildet. Her må så tages fat på fordeling af opgaverne som tidligere omtalt.

HJÆLPEARBEJDE

Vi i Søborg gildet har heldigvis talt en del fingerfærdige medlemmer, der har fremstillet de skønneste håndarbejder, bl.a. strikbluse, stoftryk, grydelapper, stofdyr, og meget andet men her er fantasien jo helt uden grænser, hvad præmier angår og selve præmiemængden kan man selv bestemme. Man kan vælge mellem mange og ikke så værdifulde præmier, eller få og eksklusive præmier. Vi havde i mange år 150 stk. præmier pr. serie á 1000 stk. lodder, i år dog "kun" 100 stk. per 1000 stk. lodder, og vi kørte 8 serier igennem: altså 8000 lodder, og det til en pris af kr. 1,50 pr stk. = totalsum 12.000,— hvis alt blev solgt. Det fik vi knapt, men fik trods alt et overskud på 7.094,90 af et salg på 11.340,00 og det syntes vi i grunden ikke var så galt. Vore udgifter var gevinstmaterialer ca. 600,00, nittegevinster 300,00 køb af gevinster 2.700,00, nitter og lodder 258,00, leje af boder og tromler samt div. ca. 400,00.

Hvis jeg her igennem har givet jer impuls og lidt blod på tanden til et evt. tombolaarrangement, men der alligevel er visse spørgsmål, I mangler svar på, er I velkomne til at kontakte mig. Jeg har kopier af vores køreplan, som I er velkomne til at få, og også råd og lidt erfaring.

GOD FORNØJELSE
på Søborg gildets vegne
Sv. Ole Stæhr
Nordvad 4
2860 Søborg
(01) 69 32 80

Kun fælles god vilje og samarbejde giver svære arbejder et heldigt udfald.

»HIMMELEKSPRESSEN«

GRØNT LYS FOR "HIMMELEKSPRESSEN"

Når man nævner "Himmelekspressen", er der formodentlig mange mennesker landet over, der har en forestilling om, hvad dette ord dækker. Imidlertid er "Himmelekspressen" vist et lokalt københavnsk anliggende, idet det ikke er mig bekendt, at der andre steder i landet findes noget, der ligner denne særlige institution.

"Himmelekspressen", som ligger i Vasbygade i København, på et område i sydhavnen mellem H. C. Ørstedsværket og Hovedbanegårdens store godsbaneterræn - er et herberge for mænd - hjemløse og subsistensløse på en måde, der gør, at de står u-

den for samfundets almindelige hjælpe- og understøttelsesmuligheder. De fleste af dem er uden identitet og CPR kort eller anden legitimation, som kan give dem adgang til offentlig hjælp.

I januar 1978 havde "Himmelekspressen" eksisteret i 25 år, og har i alle årene klar-
ret sit vigtige arbejde udelukkende ved frivillig hjælp - såvel praktisk som økono-
misk.

I anledning af, at vi i "Hedebo Distrikt" i efteråret holdt en velgørenhedsaften til fordel for "Himmelekspressen" - det årlige "GALLATRÆF", er jeg blevet opfordret til at prøve at give en orientering til læsere af "IMPULS" om det arbejde, der gøres for de hjemløse mænd og den gensidige glæde, der er ved det.

I løbet af de 25 år er der skrevet utallige artikler, såvel i dagbladene som andre publikationer om emnet, og det ville ikke være svært at afskrive nogle af disse artikler, hvoraf de fleste iøvrigt er meget fyldestgørende, men jeg havde den fornøjelse selv at blive inviteret ud i Ekspressen en aftenstund for bedre at kunne fornemme det hele. Mine værter var Eigil og Kaj Aage - begge gildebrødre fra Virum-Gildet, som sammen med en håndfuld andre Virum-Gildebrødre danner en af de grupper, der påtager sig "Vagten" på stedet, d.v.s., at een mand ad gangen har vagt fra kl. ca. 18 til næste morgen ved 7 tiden.

Jeg vil gerne indflette, at jeg som pige var lidt ængstelig ved at tage af sted til dette besøg i et rent mandeforetagende med 40 logerende af den kategori, som ingen andre end "Himmelekspressen" har vilje eller evne til at lukke op for. Må jeg også straks sige, at min betænkelighed var aldeles ubegrundet, dels takket være mine to værter, dels takket være den takt eller finfølelse eller hvad det nu var, der prægede hele besøget, og som var absolut gensidig og ikke føltes spor kunstig. Det er en dyb tragedie, man sidder midt i, og tragedien blev ikke båret til skue ved denne lejlighed - men vi ved jo, at den er der. Jeg fik lejlighed til at få en virkelig god snak med beboerne, og hvis ordet fornøjelse skurrer i øret i denne forbindelse, vil jeg sige, at det var en stor oplevelse for mig. Noget, jeg gerne vil minde, og som animerer mig til at slå et slag for "Himmelekspressen", når som helst der er lejlighed til det.

Starten på det hele blev gjort af den københavnske vognmand Johannesen. Han havde "Plads" som det hedder i Sydhavnen i København - et ret specielt område, idet det dengang ikke var særlig beboet, men overvejende var udlagt til baneterræn, kolonihaver og store oplagspladser.

Det er naturligt, at mænd som ikke har noget fast tilholdssted søger herud, hvor der var mulighed for at skjule sig og finde et natteleje i de mange lagerbygninger eller

HJÆLPEARBEJDE

parkerede lastbiler. Johannesen havde naturligvis dels noget ubehag ved denne overnatning i hans biler og dels havde han hjertet på rette sted og syntes, at det var en umulig tilværelse for alle disse mænd. Resolut som han var, fik han gjort en aftale med DSB. Det var lige op ad baneterrænet og der stod på den tid en masse udrangerede jernbanevogne på sidesporene. Han fik arrangeret to gamle vogne som blev stillet sammen, lys og varme blev skaffet og hans "logerende" kunne — under yderst primitive forhold rykke ind i de gamle togkupeer, som trods alt var en stor forbedring. Der var nogle forviklinger med myndighederne, som da fornuftigvis blev klaret, og med lys, kraft og varme og et billigt lejemål hos Statsbanerne (som siden er faldet helt bort) blev der et herberge ud af det.

Men nogen måtte jo tage sig af det. Johannesen kunne ikke det hele selv og frivillig hjælp til dette eksperiment var nødvendig. Her kom Gilderne ind i billedet og lige siden har Sct. Georgsgildet og andre ligesindede organisationer trukket læsset med at få ekspressen til at "køre".

I mellemtiden er der gået 25 år. De to gamle jernbanevogne, som holdt i mange år, er i dag (for ca. 8 år siden) afløst af et solidt velbygget hus med sengeleje for ca. 60 mand. I nødsfald kan udvides til omkring 70. Udefra ligner det nærmest et af vor tids pæne moteller, og det gør det heldigvis også indvendig. En stor og nydelig opholdsstue, en billardstue og derefter alle værelserne som kan være både 1 - 2 eller 4 mandsstuer. Der er en "fast" stab af medarbejdere, som sørger for, at det hele kan fungere. Det frivillige mandskab — som der ikke er alt for mange af, tager aften og nattevagten, men i dagtimerne d.v.s. fra ca. kl. 7 morgen til kl. 18. aften administreres "Himmelekspressen" af en fast bestyrer eller inspektør som i de seneste år har været forhv. kaptajn Evers. Kaptajn Evers kom til "Himmelekspressen" for 4 - 5 år siden som vikar i en travl periode, men han blev og er nu den daglige leder på stedet.

Man tager imod enhver uanset hvem man er, hvor man kommer fra eller i hvilken tilstand. Der spørges om et navn, men ingen går rigtig i dybden om det er det rigtige. For en god ordens skyld, har man daglig kontakt med Københavns Politi, og det sker på en gensidig hjælpsom måde. Der er blevet sagt, at "Himmelekspressen" er den sidste station på vejen, og det er desværre nok i de fleste tilfælde rigtigt.

Når man hjælper folk uden identitet — og det er nogenlunde det man gør herude — kan man ikke påregne offentlig støtte. Derfor kører man helt uden hjælp af offentlige midler. Dette er helt bevidst, og en ordning man gerne vil opretholde, idet man ellers får svært ved at tage sig af de mennesker, der henvender sig her.

Altså må nogen frivilligt både styre og skaffe penge til økonomien, og det er der heldigvis også nogen der gør hele tiden. Der sidder en bestyrelse, hvis formand er direktør Børge Andersen, som ved siden af at passe sit eget, bruger megen tid på at agitere og organisere, sådan at de bedst mulige vilkår kan skaffes. Det er hidtil lykkedes, og ingen kan vel bedre vurdere det, end de ca. 50 mennesker, der for tiden har et hjem derude - nogle af dem igennem en snes år. Der er ikke brev på nogle faste årlige

HJÆLPEARBEJDE

ge tilskud - nogle kommer der dog alligevel, men ikke anderledes end at raslebøsser stadig er en højst nødvendig ting.

Officielt serveres der ikke måltider i "Himmelekspressen". Den tørstige og sultne kan påregne at få en kop varm te eller kaffe og dertil rugbrød med fedt som leveres fra køkkenet, der normalt bestyres af to af de mere fastboende gæster. Men udover denne faste norm vil der normalt kunne stilles et eller andet måltid på benene. Efterhånden som flere mennesker er blevet klar over, at hjælp er fornøden, har større firmaer i området fundet ud af at levere overskuddet fra deres kantiner til Ekspresen. Jeg anvender med vilje ordet overskuddet - man modtager nemlig ikke det der normalt kaldes "rester", det skal være rent, pænt og ordentligt. Det skal være føde for mennesker - og det er det også.

På den måde klarer man et kostproblem og det er rart at høre, at de pågældende firmaer overvurderer deres medarbejderes appetit.

Jeg har lovet ikke at sige noget om beklædning og indsamling af brugt tøj. Alligevel vover jeg at gøre det. Sagen er den, at der modtages året igennem mængder af brugt tøj - pænt tøj overvejende. Det der er brug for er: skjorter, undertøj, sokker og godt fodtøj, sweatere, vindjakker og den slags praktiske ting. De gamle smokings, afdankede kjolesæt og umoderne City-dress er ikke det mest påkrævede, selv om mange af gæsterne ikke har været uvant med den slags.

Ud over at denne artikel var ment som en orientering om sagen, kan det vel ikke skjules, at der både i og mellem linierne ligger en agitation. Der er kort sagt brug for hjælp fra Gilderne til at fortsætte denne opgave. Naturligvis er økonomisk støtte en meget væsentlig side, som ikke må overses, men man kan ikke for penge købe pålidelige og interesserede mennesker, der vil ofre 2-3 aftener/nætter om måneden på det vagthold, som er en forudsætning for, at "Himmelekspressen" kan køre videre.

Igennem årene tror jeg, at mange Gildebrødre fra det storkøbenhavnske område har været med i dette arbejde. For tiden ser det ud til, at det er VIRUM der trækker læsset. Det har de ikke noget imod - men det er en stor opgave, og en tilgang med en interesseret gruppe på 6 - 8 mand (eller enkeltpersoner) ville være en stimulans for den kommende tid.

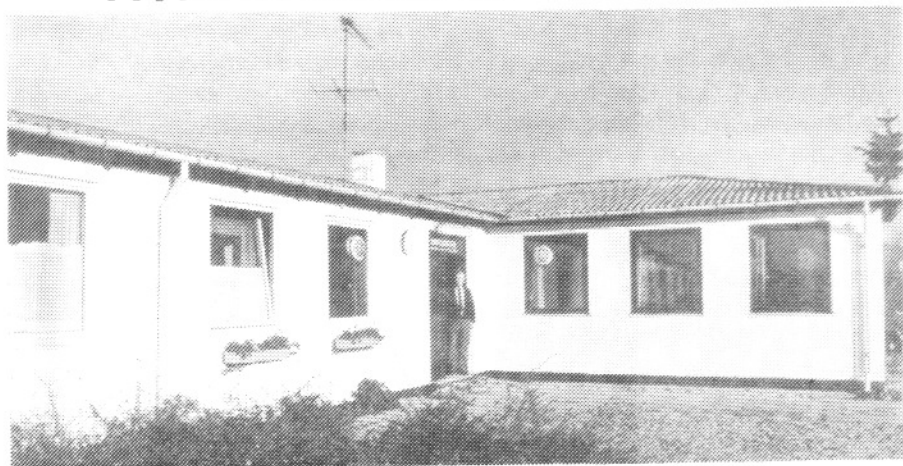
Anna Lise Falmer.

1. Sct. Georgs Gilde i Tåstrup.

Alle oplysninger om evt. medarbejde ved "Himmelekspressen" kan fås hos:
Egil Olsen, Virumgildet
Engbakken 19, 2830 Virum
tlf. (02) 85 12 12

»HIMMELEKSPRESSEN«

GILDEBLADE

Vor opfordring i sidste nummer af IMPULS om, at redaktionen ønsker tilsendt de lokale gildeblade har endnu en gang givet resultat. Vi modtager nu 30 af landets 72 gildeblade. De "nye" gildeblade er BINDELEDET, Virum, CENTRUM, Odder, KANNESTØBEREN, Grenå, LAUGSPOSTEN, 1. København, VADESTEDET, 1.2. Vejle. En tak til disse blades redaktioner med håbet om, at vi fortsat må modtage bladene, da vi bl.a. her igennem modtager en god inspiration. Vi har ligeledes her en god mulighed for at få kendskab til, hvad der rører sig rundt om i gilderne, ligesom vi her har mulighed for netop at finde de gildebrødre, som har givet udtryk for tanker og ideer, som også kan have interesse for en større kreds af gildebrødre end den, det lokale gildeblad dækker.

Så redaktionen fortsætter med at opfordre gilde-, stads-, distrikts- og provincialledelser til at gøre netop jeres gildeblads redaktion opmærksom på IMPULS' eksistens, samt at vi - IMPULS' redaktion - gerne vil modtage et eksemplar af netop jeres blad, hver gang det udsendes, for der igennem at få så stor en kontaktflade, som muligt - til gensidig glæde og inspiration.

Med gildehilsen
REDAKTIONEN

LIDT OM VOR HISTORISKE BAGGRUND

Fortsat fra IMPULS nr. 3, oktober 1978.

Omtalte forslag fra januar 1926 til oprettelse af en ny organisation benævnt: "Sct. Georgs Gildet" var ledsaget af fuldt udarbejdede love og vedtægter, hvoraf jeg tror, det vil interessere jer at høre nogle, men at gengive hele forslaget vil jeg afstå fra.

- § 1. Navnet. Forbundets navn er Sct. Georgs Gildet, og medlemmerne betegnes Sct. Georgs Brødre.
- § 2. Formål. Sct. Georgs Gildets formål er at føre linier i spejderbevægelsens principper videre op i de voksnes liv, og dermed virke for en forædling af den enkeltes og af folkets liv.
- § 3. Gildeloven.
 1. En Sct. Georgsbroders ord står til troende.
 2. En Sct. Georgsbroder er tro mod sit land og sit folk.
 3. En Sct. Georgsbroder er ærlig og pålidelig.
 4. En Sct. Georgsbroder er en god kammerat.
 5. En Sct. Georgsbroder er ridderlig og hjælpsom mod alle.
 6. En Sct. Georgsbroder er god mod dyr.
 7. En Sct. Georgsbroder er lydige mod den, der har ret til at byde.
 8. En Sct. Georgsbroder er frejdig og arbejder med liv og lyst.
 9. En Sct. Georgsbroder er sparsommelig og ordentlig.
 10. En Sct. Georgsbroder er ren i tanke, ord og handling.
- § 4. Gildeløftet. Sct. Georgsbrødrenes løfte er spejderløftet, idet der i stedet for spejder sættes Sct. Georgsbroder. I stedet for spejderloven sættes Gildeloven og der tilføjes: " og jeg lover af al min evne at bestræbe mig for at holde gildets love og virke for gildets formål."
- § 5. Medlemmerne. Enhver mand, der er fyldt 18 år, har bestået rekrutprøven, 2. og 1. klasseprøven for en godkendt spejdertrop eller et gilde, kan optages som medlem, hvis mindst 2/3 af det pågældende gildes medlemmer ved hemmelig afstemning stemmer for hans optagelse!
- § 6. Gildebrev. Ved en gildebroders optagelse udstedes et gildebrev, der opbevares i Gildeladen!

HISTORIE

- § 7. Kendingstegn. Sct. Georgsbrødrenes kendingstegn er et grønt mærke med en hvid spejderlilje. Mærket bæres altid enten i knaphullet i jakkeopslaget eller i urkæden! Sct. Georgsbrødre hilser hinanden med venstre hånd!
- § 8. Møder. Møder holdes hver søndag fra 8 1/2 til 9 1/2 medmindre der har været afholdt møde i den pågældende uge.
- § 9. Mødepligt. Til gildemøderne er der mødepligt.
- § 10. Organisation. Et gilde må højst have 20 medlemmer. Gildet vælger hvert år sin leder, der kaldes Oldermænd, og denne har ret til at vælge så mange og hvem af gildets brødre, han vil, til sine medarbejdere!
- § 11. Udstødelse. Udebliver en Gildebroder fra møde uden tvingende forfald, skal Oldermænden ved næste møde lade afstemme ved håndsoprækning, om vedkommende vedblivende skal betragtes som medlem. Enhver der tre gange i eet kalenderår har været genstand for en sådan afstemning betragtes ved næste ulovlige fravær som udmeldt. Enhver gildebroder kan ved 2/3 majoritet uden motivering udslettes som medlem. I de i gildeloven punkt 10 nævnte tilfælde kan en gildebroder udslettes ved simpel majoritet!
- § 12. Lovændring. Ethvert gilde er berettiget til at foretage ændringer i og tilføjelse til disse love, såfremt deres karakter ikke ændres derved.

Det fremsatte forslag blev nærmere begrundet og rundedes af med følgende udtagelse:

"Det det gælder om at skabe er: en ny tone
et nyt fornøjelsesliv
et nyt arbejdsliv".

Vi skal kigge lidt på, hvad der mentes med det i næste nummer, samt høre om de første reaktioner.

Leif Lindholm Nielsen, Sct. Georgs Gildet i Bagsværd

På bagsiden af indgangsdøren til en gammel engelsk kirke står følgende:

En bøn for middelaldrende og ældre

Herre, du ved bedre end jeg selv, at jeg er ved at blive ældre og snart vil være gammel.

Bevar mig for den skrækelige vane at tro, at jeg nødvendigvis må udtale mig om enhver sag og ved enhver lejlighed.

Fri mig for trangen til at forsøge at ordne alle andres affærer.

Gør mig eftertænksom, men ikke trist, hjælpsom, men ikke nævenyttig.

Når man tænker på mit uhyre forråd af visdom, kan det synes en skam ikke at bruge det fuldt ud, men du ved, Herre, at jeg helst skulle beholde nogle få venner til det sidste.

Fri mig for altid at remse endeløse rækker af detaljer op, og giv mig evnen til hurtigt at komme til sagen.

Forsegl mine læber for ord og mine bekymringer og smerter, de bliver flere og flere, og lysten til at beklage sig over dem vokser, som årene går.

Jeg vover ikke at bede dig om nåde nok til at kunne nyde andres beretning om deres kvaler, men hjælp mig til at udholde dem med tålmod. Jeg tør ikke bede om bedre hukommelse, men om større ydmyghed og mindre selvsikkerhed, når mine erindringer synes at være i modstrid med andres.

Lær mig den sunde indstilling, at også jeg kan tage fejl af og til. Hold mig nogenlunde omgængelig. Jeg nærer ikke noget ønske om at være en helgen, nogle af dem er meget svære at holde ud, - men et surt og tvært gammelt menneske er et af djævelens mesterværker.

Giv mig evnen til at se noget positivt, hvor jeg ikke kan vente det, og gode sider hos et menneske, jeg ikke har ventet det hos. Og giv mig endelig den nåde, at jeg kan sige det til dem.

Dette til ihukommelse

REDAKTIONEN

I dette nummer af IMPULS er der en række artikler om hjælpearbejder - både af humanitær og korporlig art. Vi i redaktionen håber, at disse artikler vil give jer inspiration og mod på at tage lignende opgaver op. Vi er fortsat interesseret i artikler om hjælpearbejde og skal derfor opfordre jer til at sende en artikel om, hvorledes I netop i jeres gilde skaffer penge til velgørenhed og/eller organiserer jer ved humanitært hjælpearbejde, da netop jeres måde at gribe arbejdet an på måske kan være til hjælp og inspiration for andre gilder, som står med ønsket om at hjælpe, men har lidt svært ved at komme i gang.

HVORFOR HOLDER DU DIG TILBAGE?

Det er måske netop din artikel, som giver skubbet til, at andre kommer i gang.

Har du noget, du specielt vil have belyst, eller andet du kunne tænke dig at vide noget om, så skriv endelig til os, eller ring til redaktionen - navn, adresse og telefonnummer står på forsidens inderside - og vi vil så se, hvad vi kan gøre.

Jeg vil gerne på redaktionens vegne takke alle de gildebrødre, som i det forløbne år velvilligt har ydet deres til, at IMPULS har kunnet udsendes. Den velvilje, som jeg har mødt, når jeg har opfordret en gildebror til at skrive en artikel i IMPULS, har gjort sit til, at jeg og hele redaktionen synes, at det er berigende og lærerigt at gøre dette "arbejde".

Må jeg på hele redaktionens vegne ønske et rigtig GODT NYTÅR med ønsket om, at vi også i 1979 må fortsætte med at få mange gode artikler til IMPULS.

Til orientering kan oplyses, at redaktionen p.t. består af følgende personer,

Bente Bo Orlén,	12. Sct. Georgs Gilde i Aalborg
Marianne Starbæk,	12. Sct. Georgs Gilde i Aalborg
Bodil Sørensen,	12. Sct. Georgs Gilde i Aalborg
Gunner Sørensen,	5. Sct. Georgs Gilde i Aalborg
Jørgen Orlén,	12. Sct. Georgs Gilde i Aalborg
Samt redaktøren	

idet det skal bemærkes, at Lise Jessen, 10. Sct. Georgs Gilde i Aalborg, der har siddet i redaktionen i 2 år, desværre på grund af flytning har måttet udtræde.

Næste nummer af IMPULS udkommer 1. maj 1979, og indlæg hertil skal være redaktionen i hænde senest mandag den 26. marts 1979.

GODT NYTÅR! Jørgen Orlén

ALLE GODE SPEJDERIDEALER

Mel.: Jeg er vandringsmand af fødsel.

Alle gode spejderidealer
har en gildebroder i behold.
Højt Sct. Georg til os taler,
og hans ånd bli'r aldrig kold.

Vi som unge delte var i stammer,
gule, grønne eller også blå,
men vi havde fælles ramme —
i et spejderkorps at stå.

Bag ved spejdersporten ser vi ånden,
den at skabe drenge om til mænd,
den at række pigen hånden
til at bygge Danmarks hjem.

Ser du hjerter visne bort af tørke,
ramt af bitterhedens pil,
du kan tænde lys i mørke —
lyse op med glade smil.

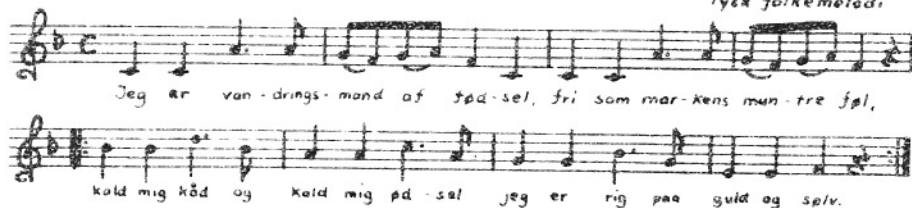
K.K.

Jeg er vandringsmand af fødsel

og

Alle gode spejderidealer

Tyck folkemelodi

Gunnar Jørgensen.

SYMBOLET

Den gamle legende om den hellige ridder Sct. Georg og hans kamp med dragen i det land Kappadokien har givet rig næring til fantasien hos middelalderens billedkunstnere. Billedet her er således et træsnit af en ukendt mester fra det 15. århundrede.